

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 80. Res Ecclesiæ Tornacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1143.

sed talia peccandi mihi jam finis erit. Audax fui, haud satis, quis tu esses & quis ego, perpendi; Nempe Bonitas tua, quod non diffiteberis, temeritatis meæ occasio fuit. Ceterum, amor, quibus amicos meos prosequer, me urgebat, nam, si bene memini, in causa propria raro tibi scripsi. At præstat, me quibusdam amicorum meorum inutilem esse quam tibi importunum. Nunc quoque in epistola ad te data, schisma quod Ecclesiæ impendet, commemorare non sum ausus. Sed hoc Episcopis, qui tecum sunt, edocui, quod ex iis cognoscere poteris. Hæc ultima est S. Bernardi ad Innocentium II. epistola.

Inter hæc Petrus Venerabilis quoque, Abbas Cluniacensis, in illis turbis ad Papam epistolam dedit, in qua discrete & reverenter suggerit; quanta Dignitas & potentia Regis & Regni Franciæ esset, quam grave & arduum ageretur negotium, & quantum Ecclesiæ crearetur periculum, rogatque ut Ludovico & Regi & juveni indulgeret. Non autem Summo Pontifici indulgendi modum præscribere audet.

§. LXXX.

Res Ecclesiæ Tornacensis.

Clerici Tornacenses rati in rem suam utendum esse dissensione, inter Papam & Regem exorta, in Comitis Virman-

manduensis causa, qua etiam Simon ejus
 frater Episcopus Noviomensis involveba-
 tur, Actionem in Judicio sub Urbano II.
 coeptam, & sub Paschale continuatam, ad
 restituendum Episcopatum Tornacensem
 repetere aggressi sunt. Quem in finem,
 cum Hermannum Abbatem S. Martini
 Romam misissent, is Innocentio Papæ cau-
 sam exposuit, literasque obtinuit, in qui-
 bus præcipiebat Clericis Tornacensibus;
 Episcopum eligerent, electum Archiepi-
 scopo Remensi consecrandum sisterent,
 quod si ille recusaret, ad Papam deduce-
 rent. Itaque ut hæc mandata impleren-
 tur, Absolon S. Amandi Abbas Episcopus
 Tornacensis eligitur, & electio Archiepi-
 scopo Remensi denunciatur, qui respon-
 dit; nolle se hunc Episcopum ordinare,
 ne Regem & Comitem Virmanduorum
 offenderet. Ergo Romam redeundum
 fuit. Episcopo autem electo non visum
 hoc iter sibi ipsi esse suscipiendum, quod
 timeret, ne si Curia Romana, accepta ab
 adversariis suis pecunia, mentem muta-
 ret, ipse probrose repelleretur. At Le-
 gati Clericorum Tornacensium, ubi Ro-
 mam pervenerunt, Decretum Electionis
 Pontifici exhibentes, lato vultu excipiun-
 tur. Jamque responsum, quo lis finire-
 tur, expectabant, cum subito nunciatur,
 Simonem Episcopum Noviomensensem,
 ipsorum vestigia secutum, Romæ existe-
 re.

Sæcul. XII.
 A.C. 1143.

Narr. 12. to.
 Spicil. pag.

480.

Sup. lib.

LXIV. s.

45.

Sæcul. XII. re. Ipse querelas ad Papam deferebat,
A.C. 1143. quod Clerici Tornacenses Episcopum
elegissent, juramento, quod sibi, Episco-
po suo, præstitissent, violato. Respondit
Papa; Tornacenses ab hoc juramento a
Sacra Sede fuisse absolutos, & nihil egis-
se, quod ipse non mandasset. Ad hæc
Hermannus, Legatorum Tornacensium
princeps, ait, se nihil in Curia Romana
adversus Episcopum Noviomensensem mo-
visse, nec se ideo alium elegisse Episco-
pum, quod ipsum ullatenus odissent, sed
quod istud Ecclesiæ Tornacensis necessi-
tas postulasset. In ea enim plus quam
novies centies mille animas numerari,
atque ab annis decem, quod ipse Episco-
pus ignorare non posset, plus quam cen-
tum millia hominum e vita decessisse,
qui pœnitentiam de manu Episcopi non
accepissent. Ad hunc sermonem obstu-
pescens Papa Electionem Episcopi Tor-
nacensis publice confirmavit, promisit-
que, se huic negotio ultimam manum
appositorum. Sperabant igitur Legati
causam illico esse terminandam; sed eos
Papa adhucdum dies quindecim moratus
est, quo temporis spatio Episcopus No-
viomensis quingentas marcas argenti in
Ministros Curia Romanæ sparsit, atque
etiam Pontificis gratiam lucratus est, qui
ipsum & Legatos Tornacenses ad mu-
tuum amplexum compulit, promittente
Episco-

Episcopo, omnem se præteritorum me- Sæcul. XII.
 moriam hujusque electionis injuriam ex A.C. 1143.
 animo dimissurum esse. Papa vero ei
 literas dedit, in quibus dicebat, se quidem
 a proposito non abiisse, sed rem istam dif-
 ferre, donec Concilium Episcoporum &
 Metropolitanarum ad electionem confir-
 mandam coegisset. Ita Legatis Torna-
 censibus vix pudorem ferentibus disce-
 dendum fuit.

§. LXXXI.

Petri Cluniacensis Scripta.

Sub idem tempus Petrus Cluniacensis ad
 S. Bernardum prolixam dedit episto- *Petr. IV. ep.*
 lam, in qua de diversis moribus utriusque 17.
 Ordinis, Cluniacensis & Cisterciensis, *Bern. ep.*
 agit, stilo ad mansuetudinis leges magis, 229.
 quam in priore sua Apologia, composito, *Sup. S. 20.*
 In ista enim amorem suum in S. Bernar- 17.
 dum & totum Ordinem Cisterciensium
 verbis exquisitissimis profitetur, & sub-
 jungit: *Ardentissimam banc fuisse Charit-*
tatem necesse est, quæ nec in jurgiis de De-
cimis, nec in Causa Lingonensi extingui
potuit. Hæc dissidia suo tempore com-
 memoravimus. Deinde Abbas de prima
 dissensionis origine differit, nempe de di-
 versitate morum inter illos, qui in ean-
 dem S. Benedicti Regulam jurassent.
 Istud vero diluit exemplo Ecclesiæ uni-
 versalis, in qua diversæ Nationes, quin
Hist. Eccles. Tom. XVI. N n n etiam